

ab Athanasio Schiada, prius in Equitatu primi causarum auditoris, nunc scholae Graecae Professoris, inspecti et examinati. Horum unus continet Codices L. in quibus tempus, quo sunt exarati, inventum est in Codicibus notatum, alter completenlit CCCIV Codices quorum exscriptionis saeculum ex sententia dicti Schiadae est designatum. Accedit Appendicis loco tertius Catalogus XCIII, Codicum manuscriptorum Bibliothecae Typographicae Moscuensis Dedicati Augustissimo et Potentissimo Imperatori atque Autocratori totius Russiae Domino Domino Clementissimo. In Typographia Moscuensi, anno MDCCXXIII, mense Novembri eius 4° (1). Έκ τῆς ἐπιγραφῆς ἐξίγεται, ὅτι ὅσα ἐγρήθησαν περὶ τοῦ καταλόγου τούτου, ὑπὸ τοῦ βιογράφου τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν Κε. ἀλῆνας Ἀρθίμου Μουζοράκη, δὲ, εἰσονται ἀληθεῖς. Ἴδε τοὺς ἀριθμοὺς 93 καὶ 95.

ΣΚΥΛΙΣΤΗΣ (Ἐμμαουήλ).

(*) Ὁ Κατάλογος αὗτος μετετυπώθη ἐν ἑνὶ ἀρχῇ ἐκ τῆς Αεφίης ὑπὸ τῆς ἐπιβλ. ἐπιγραφῆς: Arcana Bibliothecae Synodalis et Typographicae Moscuensis Sacra, tribus Catalogis MS. Graecorum superioris anno Moscuensis ret et a Athanasio Schiada, scholae Graecae ibidem professore, nunc autem denuo luci exposita accurate N Ioanne Erhardo Kappio. Lipsiae, 1726· eius den.

Χίος. Εἰς τῶν λογίων ἀνδρῶν, ἀκμασάντων κατὰ τὴν 12^η. ἐκατονταετηρίδα. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 63.

ΣΚΥΤΙΟΣ (Φραγκίσκος). Περὶ τοῦ λόγου κρημικοῦ τοῦτου ἴδε τὴν βιογραφίαν ἐν τῷ 1^ῳ μέρει τοῦ παρόντος καταλόγου. Ἴδε δὲ καὶ τὸν ἀριθμὸν 66.

ΣΚΟΥΡΙΟΣ (Νικόλαος). Ἐγενήθη ἐν Σαμῳνῃ, ὅπου ἐξεπαιδεύθη τὴν ἑλληνικὴν φιλολογίαν. Ἀποστρατωθέντων τῶν μητρώματων του, μετέβη εἰς Βένων καὶ εἰς Μόναχον πρὸς σὺζήτησιν τῶν γνώσεών του. Ἐκρῶγείσης τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἰπυλάντου, ὅτι εἰς ἐν τῇ τελευταίᾳ του διαταγῇ τῆς ἡμέρας πρὸς τὸ ἤδη διαλυθέντα στρατόν του, ἐλδοθεῖσι ἐν Ῥυμνίῳ τὴν 9 ἰουλίου 1821 ἀποκηρύττει τὸν Σκουρίον ὡς φανδύδιον. Ἐλθὼν ἐν Ἑλλάδι κατετάχθη ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Γαλλικοῦ κόμματος. Εἰς τὴν αἰχμὴν τοῦ Κυβερνήτου ἐν Ντυπλίῳ, ὁ Σκουρίος ἐταρουμεύσθη εἰς αὐτὸν ὡς Γρυμματεὺς πλὴ ἐξουσίος τοῦ στρατηγοῦ Θεοδώρου Γρίβα, κατέχοντος τὸ Πλαμίδι, ἀλλὰ ὁ Κυβερνήτης δὲν τὸν ἐδέχθη. Μετὰ ταῦτα ἐνώθη μὲ τὴν ἀντιπολίτευσιν κατὰ τοῦ Κυβερνήτου, καὶ εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀφίξιν τῆς Βυζαντινῆς Ἀντιβασιλείας ἐπαγγέλλετο τὸν Ἀκη-